

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 11Csp/266/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717215101
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Sabadošová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2018:7717215101.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudkyňa JUDr. Tatiana Sabadošová v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 zastúpeného advokátom JUDr. Ján Šoltés so sídlom advokát, Mýtna 48, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanej P. P., N.. XX.X.XXXX, A. M. M. N. L. Č.. XXX, o zaplatenie 4.375,20 € s prísl. takto

rozhodol:

- I. V časti o zaplatenie sumy 3.002,67 € s príslušenstvom žalobu zamieta.
- II. V časti o zaplatenie sumy 1.372,50 € s príslušným úrokom z omeškania konanie zastavuje.
- III. Stranám náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 sa žalobou doručenu súdu 15.11.2017 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 4.375,20 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% p.a. z tejto sumy od 21.9.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Odôvodnil to tým, že strany sporu uzavreli medzi sebou Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2.400,- € a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80,- €. Poukázal na ust. § 39 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách uviedol, že banka je povinná viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamácia transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dĺžny zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise.

Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie vystavil právny predchodca žalobcu ku dňu 13.9.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.8.2017 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4.375,20 €, ktorá suma predstavuje konečný dlh žalovanej. Vzhľadom k tomu, že si žalovaná nesplnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom k 31.8.2017, t.j. v lehote splatnosti do 20.9.2017 tak právnenému predchodcovi žalobcu vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa ust. § 517 Obč. zák. v platnom znení vo výške určenej Nar. vlády č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.9.2017 do zaplatenia.

2. V priebehu konania súd na základe návrhu právneho predchodcu žalobcu pripustil uznesením č.k. 11Csp 266/2017-42 zo dňa 8.1.2018 zámenu strán tak, že namiesto vyššie označeného právneho predchodcu, ktorý z konania vystúpil vstúpil do konania žalobca Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. z dôvodu, že došlo k postúpeniu tejto pohľadávky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.1.2018.

3. Vo veci bol vydaný dňa 29.11.2017 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, že spochybňuje nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Poukázala na to, že žalobca v konaní nepreukázal platné uzatvorenie Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s. - Bankomatka Quatro č. XXXXXXXXX zo dňa 15.08.2013 (ďalej len "Zmluva"), nakoľko žalobca doručil súdu len Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, ktorú žalovaná podpísala dňa 02.08.2013 (ďalej len „Žiadosť“). V poslednej vete bodu 19 žiadosti sa uvádza, že prijatím a schválením žiadosti sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s.. Žalobca ale nedoručil súdu žiadny doklad o prijatí žiadosti (tzv. potvrdzujúci list). Žalovaná vzniesla námietku premičania nároku žalobcu na úhradu dlžnej sumy. Namietala, že žalobca v konaní nepreukázal, kedy došlo k vypovedaniu Zmluvy a teda k zosplateniu revolvingového úveru a poukázala aj na skutočnosť, že posledný výber z karty uskutočnila dňa 21.01.2014 a následne už žiadne finančné prostriedky nečerpala. Aj s poukazom na závery uvedené v rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/389/2016 zo dňa 21.06.2017 je toho názoru, že od tohto dátumu začala žalobcovi plynúť subjektívna premičacia lehota. Ak by súd mal za preukázané platné uzatvorenie Zmluvy a nevzal by do úvahy ani námietku premičania, žalovaná namietala výšku žalobcom uplatneného nároku z toho dôvodu, že podľa jej názoru Zmluva neobsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia Zmluvy požadované náležitosti, z ktorého dôvodu nastáva zákonom č. 129/2010 Z.z. predpokladaný následok, a to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto žiadala, aby súd podrobil Zmluvy ex offo súdnemu prieskumu za účelom posúdenia, či táto obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom tvrdiac, že Zmluva v takomto súdnom prieskume neobstojí, nakoľko v nej absentujú viaceré povinné náležitosti. V Zmluve absentuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia; t.j. obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplýva, že by zmluva o revolvingovom úvere nemusela obsahovať tie isté obligatórne náležitosti ako každá zmluva o spotrebiteľskom úvere (viď. rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/249/2016 zo dňa 24. 08. 2016). Je zrejmé, že tento údaj v Zmluve chýba. Žalovaná spochybňuje aj správnosť v Zmluve uvedených údajov o výške RPMN a celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný v súvislosti s poskytnutým úverom zaplatiť. Len indikatívny výpočet RPMN, ktorý je súčasťou predtlačenej formulára nepostačuje na naplnenie zákonných požiadaviek v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., čo vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 10C/355/2015 zo dňa 07.03.2017: zmluva ďalej neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov pri poskytnutom úverovom rámci, len jej indikatívny výpočet, teda zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Z dôvodu absencie obligatórných náležitostí má žalobca vzhľadom na ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. nárok výlučne na rozdiel medzi požičanými finančnými prostriedkami a uhradenými splátkami. Z výpisu z Bankomatky Quatro vyplýva, že si žalobkyňa vybrala z karty sumu 2.590,- € a k 31.08.2017 uhradila 1.560,42 €. Od 09/2017 uhradil ešte ďalších 173,93 € a preto žalobca tak má nárok maximálne na sumu 855,65 €.

4. Vzhľadom k tomu, že voči platobnému rozkazu podala žalovaná odpor tak ho súd uznesením č. k. 11Csp 288/2017-40 zo dňa 8.1.2018 zrušil podľa § 267 ods. 3 CSP. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15.1.2018.

5. Skôr, než sa začalo pojednávanie podaním zo dňa 23.4.2018 doručeným súdu 24.4.2018 žalobca vzal žalobu späť voči žalovanej v časti istiny o zaplatenie sumy 766,29 € (poplatky, a sankčné úroky) s príslušným úrokom z omeškania, ako aj v časti istiny v sume 386,24 € s príslušným úrokom z omeškania (z dôvodu, že žalovaná čiastočne plnila a to nasledovnými platbami: 22.9.2017 51,62 €, 8.12.2017 122,31 €, 29.12.2017 30,- €, 5.2.2018 30,- €, 13.3.2018 122,31 € a 27.3.2018 30,- €) a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Podaním doručeným do elektronickej schránky súdu dňa 24.9.2018 žalobca vzal žalobu späť voči žalovanej v ďalšej časti a to v časti istiny v sume 220,- € s príslušným úrokom z omeškania z dôvodu, že žalovaná čiastočne plnila a to nasledovnými platbami: 30.4.2017 30,- €, 28.5.2018 30,- €, 20.7.2018 30,- €, 31.7.2018 30,- €, 14.8.2018 20,- € a 21.8.2018 80,- € a navrhol aj v tejto časti konanie zastaviť.

6. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Vzhľadom na to, že žalobca vzal späť žalobu v časti o zaplatenie istiny v celkovej sume 1.372,50 € (766,29 € + 386,24 € + 220,- €) s príslušným úrokom z omeškania voči žalovanej skôr než sa začalo pojednávanie a nebol potrebný súhlas žalovanej na toto čiastočné späťvzatie žaloby tak súd v tejto časti zastavil konanie podľa vyššie citovaných právnych ustanovení (výrok II. rozsudku).

10. Žalobca zotrval vo zvyšku uplatňovanej istiny s príslušenstvom na žalobe a navrhol, aby mu žalovaná zaplatila sumu vo výške 3.002,67 €, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.608,91 € od 21.09.2017 do 22.09.2017, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.557,29 € od 23.09.2017 do 08.12.2017, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.434,98 € od 09.12.2017 do 29.12.2017, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.404,98 € od 30.12.2017 do 05.02.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.374,98 € od 06.02.2017 do 13.03.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.252,67 € od 14.03.2018 do 27.03.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.252,67 € od 14.03.2018 do 27.03.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.222,67 € od 28.03.2018 do 30.04.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.192,67 € od 28.03.2018 do 28.05.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.162,67 € od 28.03.2018 do 20.07.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.132,67 € od 28.03.2018 do 31.07.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.102,67 € od 28.03.2018 do 14.08.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.082,67 € od 28.03.2018 do 21.08.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.002,67 € od 28.03.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

11. Žalobca sa zároveň vyjadril k odporu žalovanej s tým, že ho považuje v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a v skutkovom stave. Poukázal na to, že žalovaná dňa 2.8.2013 vyplnila Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „Banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 15.8.2013, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, resp. po schválení Bankou, Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. bola súdu zaslaná spolu s podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaná ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovanej vyplývajúcich z predloženého položkovitého

výpisu z kartového účtu žalovanej jednoznačne vyplýva, že žalovaná vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasila s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využívala v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2.400,- € so zmluvným úrokom vo výške 22.80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 80,- € mesačne. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 22.8.2013 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.11.2014 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanou spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Z uvedeného je zrejmé, že výpoveď zmluvy spolu s výzvou na zaplatenie dlžného zostatku bola žalovanej odoslaná dňa 05.11.2014 a lehotá 10 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu, uplynula dňa 15.11.2014. Od 16.11.2014 je žalovaná v omeškaní s jeho uhradením. Premlčacia lehotá pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa § 101 OZ začala plynúť dňa 16.11.2014 a žalovaná pohľadávka tak bola dňa 10.10.2017 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby a preto ním uplatnený nárok tak v čase začatia konania nebol premlčaný a preto nárok považuje za dôvodný a preukázaný, a to aj s poukazom na zaslanú podrobnú špecifikáciu. Poukázal na to, že v tomto prípade bol žalovanej jeho právnym predchodcom poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podporne poukázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011 pod sp. zn. 6Co/95/2010. S uvedenou skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 z.č. 258/200 I Z.z., podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ďalej uviedol, že v ním predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z a jeho prílohy č. 2. o výške ročnej úrokovej sadzby 22.80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 2400.00 € a o výške štandardnej mesačnej splátky 80,- € bola žalovaná počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámená, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaná bola oboznámená s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovaného vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 22.8.2013 ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Rozsah čerpania žalovanej predstavujú nasledovné debetné transakcie (dátum transakcie, dátum zúčtovania, popis, suma v EUR): 22.08.2013 23.08.2013 B.-V. - 1000,00 €, 22.08.2013 23.08.2013 B.-V. - 1000,00 €, 22.08.2013 23.08.2013 B.-V. - 400,00 €, 13.09.2013 14.09.2013 B.-V. - 60,00 €, 16.10.2013 18.10.2013 C.-V. SK - 30,00 €, 22.11.2013 24.11.2013 C.-V. B. - 30,00 €, 18.12.2013 19.12.2013 B.-V. - 40,00 €, 20.01.2014 21.01.2014 B.-V. - 30,00 €. Plnenie žalovanej v prospech kartového účtu predstavuje sumu 1560,42 €, ktorá je podrobne rozpisovaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Uvedené výpisy boli súdu predložené spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu. Kreditné operácie vykonané žalovaným (dátum transakcie, dátum zúčtovania, popis, suma v EUR): 12.09.2013 13.09.2013 Úhrada XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX 80,00 €, 15.10.2013 16.10.2013 Úhrada XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/1100 80,00 €, 21.11.2013 22.11.2013 Úhrada XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/1100 82,00 €, 16.12.2013 17.12.2013 Úhrada XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/1100 82,00 €, 16.01.2014 17.01.2014 Úhrada XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/1100 80,00 €, 18.03.2014 19.03.2014

Úhrada 80,00 €, 16.04.2014 17.04.2014 Úhrada 80,00 €, 16.05.2014 17.05.2014 Úhrada 80,00 €, 24.06.2014 25.06.2014 Úhrada 80,00 €, 15.08.2014 16.08.2014 Úhrada 80,00 €, 14.11.2014 15.11.2014 Úhrada 80,00 €, 24.03.2015 25.03.2015 Úhrada 100,00 €, 15.04.2015 16.04.2015 Úhrada 100,00 €, 20.05.2015 21.05.2015 Úhrada 100,00 €, 24.06.2015 25.06.2015 Úhrada 100,00 €, 13.08.2015 14.08.2015 Úhrada 100,00 €, 20.11.2015 21.11.2015 Úhrada 50,00 €, 29.12.2015 30.12.2015 Úhrada 50,00 €, 23.01.2017 24.01.2017 Úhrada 16,70 €, 21.02.2017 22.02.2017 Úhrada 8,10 €, 24.04.2017 25.04.2017 Úhrada 25,81 €, 19.06.2017 20.06.2017 Úhrada 25,81 €. Čo sa týka ním uplatnenej sumy 4.375.20 €, tak uviedol, že táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poisťením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovú účte. Žalovaná suma 4375.20 € pozostáva z: istiny 2319,83 €, poplatkov 336,50 €, štandardného úroku 1.287,46 € a sankčného úroku 429,79 €. K pojmom štandardný a sankčný úrok žalobca uviedol, že tie sú špecifikované v Obchodných podmienkach v čl. I „Vymedzenie pojmov“ a to nasledovne: „Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanovených podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba.“ Sankčná úroková sadzba teda predstavuje úrok z omeškania, ktorý sa stanovuje v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Určenie výšky sankčného úroku sa odvíja od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu. „Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba, ktorou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti.“ „Štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke Banky alebo inak oznámená v lehotách v súlade so Zmluvou a platnými právnymi predpismi. Banka má právo stanoviť štandardnú úverovú sadzbu pre jednotlivé druhy Transakcií diferencovane.“ Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle Zmluvy a Cenníka vo výške 22.80 % ročne. V zmysle Obchodných podmienok: „V prípade, že klient do dňa splatnosti neuhradí Povinnú splátku, Banka má právo: (a) úročiť pohľadávku po lehote splatnosti denne aj Sankčnou úrokovou sadzbou, (b) účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky v súlade s platným Cenníkom, (c) neumožniť autorizáciu nových Transakcií na všetkých Kartových účtoch.“ Zároveň pripojil listinné dôkazy a to: Predžalobná upomienka zo dňa 4.10.2014 vrátane doručky (vrátená zásielka 13.10.2014), Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 5.11.2014, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (č.l. 62 a nasl.).

12. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odporu poukázala na to, že žalobca nepreukázal, že by Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dostalo do dispozičnej sféry žalovanej a preto takýto úkon nemôže spôsobiť žiadne právne následky. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ Žalovaná zároveň dala do pozornosti súdu aj judikatúru k ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona o bankách, kde súdy jednoznačne zaujali stanovisko, že aj pri zosplatnení úveru sa vyžaduje preukázanie doručenia, resp. snaha o doručenie vyhlásenia o zosplatnení úveru. Pokázala na to, že v tomto prípade Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila svoju pohľadávku na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. a z toho dôvodu musí súd okrem všeobecných podmienok pre postúpenie pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka skúmať aj splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt, teda nie banku. V zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.“ Ďalej v nadväznosti na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 23.06.2016 sp. zn. 3Co/358/2015: „Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je (1.) splatná, a to až po predchádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznych subjektov už nad pohľadávkou, nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Uvedené predpoklady

sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co/119/2013, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014). Ak zákonné predpoklady nie sú splnené, ide o právny úkon postúpenia contra legem a z toho dôvodu je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Zo znenia citovaného ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. vyplýva, že prvá obligatórna podmienka pre platnú cesiu bankovej pohľadávky je písomná výzva banky, ktorá má byť klientovi banky doručená a napriek tejto písomnej výzve je klient banky v kvalifikovanom omeškaní (nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní). Až po preukázaní, že klientovi banky bola takáto výzva zo strany banky doručená, prichádza do úvahy postúpenie bankovej pohľadávky zodpovedajúcej omeškanému záväzku inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Písomná výzva, ktorá spĺňa vymedzené kritériá je základným a prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Žalobca však takýto dôkaz v konaní nepredložil, preto je možné uzavrieť, že žalobca nepreukázal už prvú obligatórnu podmienku uvedenú v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Po splnení tejto podmienky môže banka pristúpiť k postúpeniu „spôsobilej pohľadávky“, teda pohľadávky, s ktorou je dlžník v omeškaní. Z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. totiž vyplýva, že ak je klient banky napriek jej písomnej výzve v kvalifikovanom omeškaní „čo len s časťou svojho peňažného záväzku“ voči banke môže banka svoju „pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku“ postúpiť písomnou zmluvou inej osobe.“ Keďže žalobca nepredložil doručku k vyhláseniu k okamžitej splatnosti úveru, neboli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto veriteľ nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimitáciu. Žalovaná tiež z opatrnosti poukázala na sudcovskú koncentráciu konania uvedenú v ustanovení § 153 ods. 1 CSP s tým, že žalobca Výzvu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu a Vyhlásenie k okamžitej splatnosti úveru nepredložil už s podanou žalobou, ale až spolu s podaním zo dňa 23.04.2018, teda prostriedky procesného útoku neuplatnil včas. Ďalej poukázala na to, že väčšinu položiek podľa predloženej výpisu z účtu predstavujú sankčné úroky, štandardné úroky, náklady na vymáhanie do vyhlásenia okamžitej splatnosti, náklady na vymáhanie po vyhlásení okamžitej splatnosti. Jednotlivé položky neboli preukázané, resp. podložené hodnovernými listinnými dôkazmi preukazujúcimi ich výšku. Ak sa preukáže, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, žalobca má nárok len na úroky do vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu. Zároveň uviedla, že poslednú debetnú transakciu realizovala dňa 20.01.2014, žalobný návrh bol podaný až dňa 23.10.2017 a keďže žalobca nepredložil doručku k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru zo dňa 05.11.2014, žalobca nepreukázal vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nebolo preukázané vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, žalobca by mal mať nárok len na debetné transakcie realizované od 23.10.2014 do 23.10.2017, v tomto období však žalovaná nerealizovala žiadnu debetnú transakciu a preto z uvedeného dôvodu žalobca nemá nárok na žiadnu sumu. Trvala na vznesenej námietke premlčania. V prípade revolvingového úveru, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nemôže spôsobovať žiadne právne následky, pretože žalobca má nárok len na rozdiel medzi debetnými a kreditnými transakciami a inštitút vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu sa môže vzťahovať len na splátky, ktorých zročnosť nastane do budúcnosti po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Uvedené potvrdzuje Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/803/2014 zo dňa 22.04.2015: „Uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka znamená zmenu splatnosti splátok splatných v budúcnosti, nie splátok, ktorých splatnosť už nastala. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka nemožno vykladať tak, ako to prezentoval žalobca - že momentom uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru sa stáva splatný dlh ako celok, t. j. aj splátky, ktoré boli splatné už skôr. Uvedené nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaní nezaplatili splátky úveru, ich splatnosť, a teda aj začiatok premlčacej doby treba počítať odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa malo plniť. Pokiaľ žalobca uplatnil v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, znamenalo to zmenu splatnosti splátok splatných v budúcnosti, nie splátok, ktorých splatnosť už nastala. Prijatím názoru odvolateľa by bolo nutné dôjsť len k nelogickému záveru o "posúvaní" splatnosti a tiež premlčacej doby už skôr splatných splátok (pozn. predĺženie premlčacej doby by bolo v danom prípade prípustné len na základe inštitútu uznania práva podľa § 110 Občianskeho zákonníka). Na podporu uvedeného odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu z 01.03.2009 sp. zn. 1M Obdo V 15/2006.“ Na základe uvedených skutočností preto žalovaná navrhla, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný buď z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu, alebo z dôvodu premlčania.

13. Podľa § 112 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť, ktorá sa doručuje do vlastných rúk, na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

14. Podľa § 180 CSP, po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

15. Podľa § 183 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

16. Súd nariadil termín pojednávania na deň 28.9.2018, na ktoré pojednávanie sa však nedostavili strany sporu. Právny zástupca žalobcu sa ospravedlnil s tým, že súhlasil, aby bola vec prejednaná v jeho neprítomnosti. Žalovaná sa písomne ospravedlnila z neúčasti na pojednávaní s tým, že netrvá na svojej osobnej účasti na pojednávaní poukazujúc na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 40/2011 a navrhla aby súd vo veci rozhodol na základe predložených listinných dôkazov a písomných vyjadrení a zamietol žalobu ako nedôvodnú. Vzhľadom na tieto skutočnosti tak súd potom čo zistil, že lehota najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať na prípravu pojednávania bola u oboch strán zachovaná (§ 178 ods. 2 CSP) rozhodol uznesením na pojednávaní, že pojednávanie sa bude konať v neprítomnosti strán sporu (§ 180 CSP).

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,
s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,
w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu

takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

28. Podľa § 53a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

29. Podľa § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

30. Podľa § 53b ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak spotrebiteľ vypovedal zmluvu alebo odstúpil od zmluvy z dôvodu, že dodávateľ zmenil zmluvné podmienky a spotrebiteľovi tým vznikla povinnosť vrátiť jednorazovo finančné prostriedky, dodávateľ je povinný ponúknuť spotrebiteľovi plnenie v primeraných splátkach, ak osobitný zákon neustanovuje inak; ak sa na podmienkach úhrady plnenia nedohodnú, rozhodne na návrh niektorého z nich súd. Rovnakú povinnosť má dodávateľ, ak jednostranne vypovedal zmluvu podľa § 53 ods. 12.

31. Podľa § 53c Občianskeho zákonníka, ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

32. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

33. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

34. Podľa § 54 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

35. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

37. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

38. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 Nar. vlády SR č. 586/2008 Z.z., je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvého dňa omeškania s plnením dlhu.

40. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom rozhodol vychádzajúc zo skutkových tvrdení strán sporu a listinných dôkazov kde mal za preukázaný tento skutkový stav:

41. Žalovaná s právnym predchodcom žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. (VÚB, a.s.) uzatvorili dňa 15.8.2013 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB č. XXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému kreditnú kartu s úverovým rámcom 2.400,- € a úrokovou sadzbou 22,80% p.a. a mesačnej splátky 80,- €. Z výpisu z Bankomatky Quatro vyplýva, že úroková sadzba bola 22,80% p.a., sankčná úroková sadzba 5% p.a. a štandardná splátka 80,- €, úverový rámec 2.400,- €, konečný stav k 31.8.2017 4.375,20 €. Z predloženého prehľadu histórie transakcií na bežnom účte za obdobie od 30.11.2013 do 31.8.2014 vyplýva, že žalovanej boli vyrubené poplatky ako náklady vymáhania do vyhl. okamžitej splatnosti v sume 9 x po 33,19 €. Odo dňa 31.05.2015 mu boli účtované iba štandardné úroky a sankčné úroky. Dňa 10.09.2013 žalovaný uskutočnil posledný výber z predmetného účtu a odo dňa už žalobca prestal viesť správu kartového účtu. Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.6.2017 uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecnou úverovou bankou, a.s., Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania postúpená na žalobcu.

42. Žalovaná namietala nedostatok vecnej aktívnej legitímácie v tomto spore z vyššie uvedených dôvodov. Súd sa preto v prvom rade zaoberal touto námietkou. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

43. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

44. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014, Okresného súdu Trenčín vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 11C 233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 12C 152/2014, Okresný súd Galanta vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 15C 33/2014, Okresný súd Svidník vo veci 5C 430/2013).

45. Ustanovením § 92 ods.8 Zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

46. Súd prihliadol na dôkazy predložené žalobcom dodatočne (čo žalovaná namietala) a to z toho dôvodu, že považoval za relevantný dôkaz o existencii a doručení výzvy banky žalovanej pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý mohol vykonať aj bez návrhu. Tento postup súdu je v súlade s ust. § 295 CSP, podľa ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz ako aj zásadami, na ktorých spočíva konanie s tzv. slabšou stranou. Posúdenie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je nevyhnutné pre vyhodnotenie právneho úkonu postúpenia z hľadiska jeho platnosti resp. absolútnej neplatnosti, čo má priamy vplyv na posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu, a teda výsledok samotného sporu. Za stavu, kedy súd v spotrebiteľskom súdnom spore trvá na dôkaze, pričom dodávateľ, resp. jeho právny nástupca nepreukáže existenciu ním tvrdenej skutočnosti, ktorá má byť dokazovaním preukázaná, ust. § 151 ods. 1 CSP o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení sa neuplatní. . (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 6Co 107/2017 27.3.2018).

47. Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky listom zo dňa 23.11.2017 (č.l. 39). Právny predchodca žalobcu Predžalobnou upomienkou zo dňa 4.10.2014 ju vyzval na bezodkladnú úhradu nedoplatku na splátkach v sume 240,- € s tým, že ak nedôjde do 11.10.2014 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 8/2014 tak bude oprávnený veriteľ úver zosplatiť (č.l. 63). Ako dôkaz o doručení tejto výzvy žalovanej predložil fotokópiu zásielky, ktorá sa vrátila ako nedoručená s poznámkou adresát neznámy vrátená 13.10.2014, ktorá jej bola doručovaná na adresu Pavlovce nad Uhom č. 469, pričom žalovaná má adresu v reg. obyvateľov SR od 5.12.2008 Vysoká nad Uhom 323. Súd preto považuje doručenie tejto výzvy žalovanej za nepreukázané. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 5.11.2014 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že jej dlh z kreditnej karty Bankomatka Quatro č. XXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz s dlžnou čiastkou 2.803,12 € a žiadal ju tento dlh uhradiť (č.l. 65). Žalobca však nepredložil listinný dôkaz svedčiaci o doručení tohto oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanej.

48. Keďže žalobca nepreukázal naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách (splatnosť postupovanej pohľadávky, doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na túto skutočnosť preto súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia, teda nie je vecne aktívne legitimovaný v tomto spore a preto mu toto právo, ktoré si uplatňuje voči žalovanej nemôže priznať a žalobu voči žalovanej z tohto dôvodu zamietol. Ostatnými námietkami žalovanej voči žalobe sa už súd preto nezaoberal.

49. Keďže žalobca nemal úspech v konaní a žalovaná bola v konaní úspešná, avšak jej žiadne odôvodnené a účelné trovy konania v tomto konaní nevznikli tak súd rozhodol tak, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal (§ 255 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 (pätnástich) dní od jeho doručenia na tunajšom súde v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní musí byť uvedené, a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis a uvedenie spisovej značky konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§§ 371, 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - Exekučný poriadok (§ 220 ods. 1 CSP).